

HOVEDSAKEN

Slaget om pøbelgrana

Tekst: HANNE BORGES VASSNES

Foto: HALLGEIR VÅGENES

UGJENNOMTRENGELIG: Da innbyggerne i Austrheim plantet sitkatrær med støtte fra myndighetene fra 50 til 80 tallet, så de på det som en god idé. I dag jobber de på dugnad for å mennesker kan bevege seg i sitkaskogen, mener Trond Ove Lerøy (t.v.) og Arne Lerøy.

Den hurtigvoksende sitkagranen skaper storm i Kyst-Norge. Skog-selskapet kaller den et klimatiltak. «Pøbelgran!» svarer naturvernerne, som mener den raserer norsk natur.

Med rutinerbevegelser kapper Trond Ove Lerøy kvist etter kvist på den brede tettvoksende sitkagranen utenfor familiens hus på Lerøy i Hordaland.

– Vi kan ikke bruke den som juletre en gang. Nålene stikker jo sånn at du må bruke vernehansker for å håndtere den, sier han.

Motorsagen hans lager han dypt kutt i stammen, før treet velter innover eieendommen. Lerøy har ikke tall på hvor mange trær han har hugget de siste årene.

Vi er i Austrheim kommune, nord-

vest i Hordaland, en av mange kystkommuner, fra Agder i sør, til Troms i nord, hvor det hurtigvoksende værharde grantreet har spredt seg som ild i tørt gress.

«Ope landskap, Ope sinn», er Austrheim kommunes motto. Det fant de på før sitkagranen spredte seg som en pøblete kjempegran i verneverdig lynglandskap og beitemark.

– Lyngheiene våre forsvinner i en ørken av bare gran. Det er ingen ting annet som gror der hvor den er, sier Lerøy.